

комплимента. Само че и вие сте една голѣма поетеса.

Смарайда. Която още не е написала нито единъ стихъ

Дауловъ. При тая богата фантазия да четете по чашкитѣ отъ кафе въ живота на хората — това е откровение, което дори гениитѣ не притежаватъ.

Смарайда. Почвамъ да се влюбвамъ въ васъ господинъ Дауловъ.

Дауловъ. Ако успѣя — ще бжда най-щастливия човѣкъ (изпива кафето си и захлупва чашката). Прочие азъ ще чакамъ да чуя бж-дащето си.

Смарайда. А, затова ще трѣбва да минемъ въ моя салонъ. Азъ само тамъ попадамъ въ трансъ.

Дауловъ. Че тогава нѣма какво да чакаме. (Скача) Азъ съмъ нетърпеливъ. Да идемъ!

Камбуровъ. Идете само двамата.— Ние съ другаря си пкъъ ще поработимъ.

Смарайда. Да вървимъ. (Хваща Даулова подъ ржка, излизатъ)

Шайновъ. Чудесна е Смарайда. Азъ съмъ възхитенъ отъ нея. Отъ нова година ще ѝ увеличи заплатата.

Камбуровъ. Какъ майсторски го оплете.

Шайновъ. Глътна въдицата!... Много съмъ доволенъ.

Камбуровъ. А, ако успѣемъ да хвърлимъ прахъ и въ очитѣ на нашитѣ жени.

Шайновъ. Да, трѣбва да ги увѣримъ, че не е така както мислятъ тѣ.

Камбуровъ. Собствено, то е тъкмо